

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/223/2021
Identifikačné číslo spisu:	6118229975
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6118229975.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu AC Property, s.r.o., so sídlom Farská 30, 949 01 Nitra, IČO: 36 007 684, zastúpeného AKMK, s.r.o., so sídlom Farská 30, 949 01 Nitra, IČO: 36 859 061, proti žalovanému Obecné siete, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 11, 949 01 Nitra, IČO: 36 831 522, zastúpenému Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, 949 01 Nitra, IČO: 36 856 282, o zaplatenie 82.900,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18C/44/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. mája 2021 sp. zn. 12Co/219/2019 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 27. júna 2019 sp. zn. 18C/44/2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.205,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 03.01.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Konanie vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 76.695,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 03.01.2018 do zaplatenia zastavil.

2. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 27. mája 2021 na základe odvolania žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd takto rozhodol vychádzajúc z § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal so skutočnosťami pomenovanými odvolacím súdom.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (v ďalšom texte aj „dovolateľ“) tvrdiac, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ Civilného sporového

poriadku). Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil, rozhodnutie okresného súdu napadnuté odvolaním potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho aj dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že dovolanie je jediný procesný prostriedok umožňujúci sanovanie žalobcom tvrdených pochybení odvolacieho súdu, ktorý v bode 30. vyslovil právny názor záväzný pre ďalšie konanie, ktorý žalobca považuje za nesprávny a nezákonný. Rozhodnutie odvolacieho súdu dovolateľ označil za rozhodnutie vo veci samej, lebo sa dovolací súd vecou samou zaoberal. Výklad ustanovenia § 420 CSP, ktoré výslovne neuvádza, aké rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie vo veci samej, nemôže byť na ťarchu dovolateľa.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol odmietnutie dovolania, pretože nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí; poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/236/2016 zo dňa 19.01.2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 19/2017. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 34 CSP; ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania, v prvom rade predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

9. Prejavom dôsledného uplatňovania mimoriadnosti dovolania ako opravného prostriedku je skutočnosť, že dovolanie podľa § 420 CSP je v zásade prípustné len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a z nemeritórnych rozhodnutí len proti tým, ktorými sa konanie končí. V odborných kruhoch bola riešená povaha uznesenia o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom smere, či ide o rozhodnutie vo veci samej, alebo nie.

10. Ustanovenie § 389 CSP o zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu formuluje štyri prípady, kedy dovolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dôvody uvedené v § 389 ods. 1 písm. a), b) a d) sú procesnými, kedy dovolací súd vec vecne neprejednáva. Dôvod vymedzený v § 389 ods. 1 písm. c) znamená, že dovolací súd sa zaoberal meritom veci, skúmal vec po skutkovej aj právnej stránke, avšak dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie. V dôsledku toho nemohol súd vo veci meritórne rozhodnúť, hoci sa vecou samou vecne zaoberal, teda rozhodnutie vo veci samej nebolo vydané. Z uvedeného vyplýva záver, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd zrušil rozhodnutie súdu

prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej (v podrobnostiach viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s.).

11. Žiada sa dodať, že najvyšší súd judikoval (R 19/2017), že dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ale ani proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.

12. Dovolací súd v zmysle zhora uvedeného uzatvára, že dovolanie dovolateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto rozhodol o odmietnutí dovolania (§ 447 písm. c/ CSP).

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 453 ods. 1 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.